

Co tvoří naše nároky na reparace od Německa

- CZ24 News | 9. února 2023

Naše nároky na reparace od Německa jsou zejména založeny na níže uvedených právních realitách

ČR je nástupnickým státem Československé republiky. Její **nárok na reparace od Spolkové republiky Německo**, jež je nástupnickým státem nacistického Německa, **je založen na následujících právních skutečnostech:**

I.

1. Na Pařížské reparační dohodě (dohoda č.150/1947 Sb., o reparacích od Německa...ze dne 21. prosince 1945), která náš nárok na reparace od Německa zakládá. Jde o mnohostrannou mezinárodní smlouvu, která nebyla změněna a stále trvá. Československá republika byla jejím jedním ze signatářských států.

V době podpisu této smlouvy německá vláda neexistovala. Moc nad Německem společně vykonávaly spojenecké mocnosti. Měly právo ukládat Německu povinnosti a také se za něj zavazovat.

Pokud víme, tak podklady pro vymáhání reparací na Německu vypočítávalo v poválečné době ministerstvo financí ČSR, v jehož čele stál Vavro Šrobár. Ten ve svém projevu před parlamentem v r. 1946 vysvětloval, že ČSR neměla dost času určit všechny vzniklé škody. Odhady v některých oblastech byly velmi nízké. ČSR proto uplatňovalo náhradu za vzniklé škody pouze ve výši přibližně 347 miliard předválečných korun. **V pozdější době jsme se setkávali zcela běžně s částkou 360 miliard korun v hodnotě z roku 1938. Její potvrzení či upřesnění nás v nejbližší době, kromě dalšího, čeká.**

Naše nároky na reparace nejsou promlčeny, ani jsme se jich nevzdali. Trvají. Povinnost SRN zaplatit nám reparace také trvá. V souvislosti s tím zdůrazňujeme, že je otřesné, že ani za 75 let nám SRN nebyla schopná reparace zaplatit. Dosud nám zaplatila přibližně 0,5% z celkové částky. Současné Německo o sobě tvrdí, že je právním státem, proč tedy takto dlouhodobě zraněné právo nezhojí splněním reparačních povinností vůči nám?

V souvislosti s tím navrhujeme, aby všechna fakta, která o reparacích soustředilo a soustředí v budoucnosti MZV ČR, byla v brzké době zveřejněna na jeho stránkách tak, aby byla dohledatelná. Jako občané ČR v souladu s Čl. 17 Listiny základních práv a svobod, která je součástí ústavního pořádku ČR, máme právo na informace a tohoto práva se dovoláváme.

2. Na jednom z principů mezinárodního práva, který jednoznačně říká, že agresor je povinen své oběti uhradit škody, které jí agresí vznikly.

Ani dnes není pochyb o tom, že agresorem bylo Německo a my její obětí. Uvedený princip mezinárodního práva platí obecně. ČR ani SRN jej jednotlivě ani společně nemohou měnit. I z hlediska uvedeného principu naše právo na reparace trvá.

3. Naše právo na reparace je též založeno na veřejných a závazných projevech některých německých ústavních činitelů. **Prvním z nich byl Willy Brandt**, německý kancléř, který v Praze počátkem 70. let minulého století prohlásil, v debatě o reparacích, že Německo nám reparace zaplatí, jakmile dojde ke sjednocení obou německých států, tedy SRN a NDR. Argumentoval tím, že přece nemůžeme spravedlivě požadovat na SRN, aby platilo reparace i za NDR. Posledním z nich byl **H.-D. Genscher, tehdejší ministr zahraničních věcí SRN**. Ten prohlásil, že Německo nám reparace zaplatí, jakmile dojde k jeho sjednocení. Poté požádal o další čas. Argumentoval tím, že v současnosti probíhají celoněmecké volby a po jejich skončení dojde k jednání o reparacích. Volby odezněly, ale němečtí diplomaté na reparace přestali slyšet. Přesto jeho slib jednat o reparacích a dohodnout se odezněl. SRN by měla i v souladu s touto skutečností jednat. My jsme panu Genscherovi věřili a v dobré vůli jednali. Je nyní již naléhavou otázkou, aby i SRN závazná prohlášení svých ústavních činitelů vzala na vědomí a v souvislosti s dalšími fakty byla připravena k diplomatickým jednáním o reparacích, případně, což by odpovídalo výše uvedeným skutečnostem, mezinárodněprávnímu postavení SRN, sama tato jednání vyvolala.

II.

1. K tzv. Česko-německé deklaraci (ČND)

Nehodláme se v tomto podání zabývat jejím obsahem. Z výše uvedeného vyplývá, že ČND nemůže nijak změnit naše nároky na reparace ani povinnost SRN reparace nám zaplatit. Pokud narušuje ustanovení uvedených mezinárodně-právních dohod, pak je v těchto bodech neplatná. Nadto její falešné vidění česko-německých vztahů bez mezinárodněprávních souvislostí, především Postupimské dohody a Pařížské reparační smlouvy, umožnilo v textu deklarace použití termínů, které byly v rozporu s mezinárodněprávní terminologií i jejím obsahem. Z hlediska mezinárodně právního je proto ČND velmi pochybná.

2. Vašemu následujícímu vyjádření: „Je potřeba připomenout, že již v roce 1997 v česko-německé deklaraci, kterou přijaly ČR a SRN, se obě strany dohodly, že křivdy spáchané v minulosti na obou stranách náleží minulosti, a že nebudou zatěžovat své vztahy politickými ani právními otázkami společné minulosti. Ačkoliv se jedná spíše o politický dokument, než o právně závazný dokument, obě strany v jeho duchu důsledně postupují“, si dovoluujeme uvést několik skutečností, na něž jsme některé ústavní orgány ČR již několikrát upozorňovali, aniž bychom se dočkali skutečných odpovědí.

3. Proto si některé z nich dovoluujeme jako odstrašující případy citovat nebo zkratkově uvést.

a) Na sjezdu SL v r. 2012 B. Posselt mimo jiné řekl: „Já jsem velice vděčen, strašně šťasten, že spolková kancléřka před několika týdny při pouze čtyřhodinové návštěvě Prahy, kde se muselo především jednat o otázkách euro a měny, přesto vyslovila naše přání o přímých rozhovorech. Pofalla, ministr kancléřského úřadu, to v jednom dopisu, za který při této příležitosti děkuji, výrazně uvedl. Spolková kancléřka nám sdělila, že vidí nadějně, že v příštích letech budou uskutečněny kroky směrem k dialogu. Za to děkuji spolkové kancléřce, že v tomto poskytla podporu bavorskému patronovi.“ (Z projevu B. Posselta na 63. sjezdu SL v r. 2012)

Z uvedeného vyplývá, že intervence ve prospěch přímého jednání naší vlády se SL se opakovaně dopustil H. Seehofer, tehdy premiér Bavorska. Neuspěl. Teprve intervence kancléřky Merkelové byla úspěšná. O co šlo z hlediska mezinárodního práva? O hrubé a nepřipustné vměšování do našich vnitřních záležitostí, které vedlo k jednání naší vlády, vedené tehdy premiérem Nečasem, se SL.

b) „70 let od války také znamená 70 let od počátku vyhnání. Vás, sudetské Němce, to zasáhlo s plnou silou. V květnu 1945 začala v Čechách jedna z největších a nejbrutálnějších etnických čistek 20. století. Sudetští Němci byli zbaveni práv, cti, stali se psanci. Vyhnání z jejich vlasti, země předků,

kteřá byla kolonizována Němci již 800 let. Zasáhlo to ženy, děti, starší osoby. Násilí v Ústí a Brně se staly symboly nelidskosti, utrpení, mučení a smrti. Dovolte mi, abych se vyjádřil velmi jasně: vyhnání sudetských Němců bylo a zůstává pro historii zločinem proti lidskosti, velkou a obrovskou nespravedlností. Krátce po válce přijely první vlaky ze sudet do Bavorska. Náhodní ztroskotanci, bez bytu, bez práce, domov jim byl ukraden..." (Z projevu Horsta Seehofera, bavorského premiéra, na 66. sjezdu SL 24. května 2015)

c) Pan H. Seehofera provází naši politiku již od doby, kdy nastoupil do funkce předsedy bavorské vlády a tím i patrona SL. V současnosti zastává funkci spolkového ministra vnitra. A právě v této funkci se nechal slyšet: "...„aplikací Acquis communautaire by došlo v České republice, ke zrušení Benešových dekretů, v Polsku Bierutowých dekretů! Tuto myšlenku vyjádřil už 25.8.2018 německý ministr vnitra Horst Seehofer v Berlíně na konferenci „Svazu vyhnanců“, kdy označil ve své řeči Benešovy dekrety za : „protiprávní, které nepatří do společného evropského právního bohatství“ a „jako takové budou zrušeny“! Termíny „evropské právní bohatství“ a „Acquis communautaire“ jsou totožné! „Recht und Freiheit, Dekrete des Unrechts, die verschwinden müssen - und ich stimme Dir voll zu, insbesondere die Beneš-Dekrete“ Toto jsou slova německého Spolkového ministra vnitra! a zde je jejich celý záznam na oficiálních www stránkách německého ministerstva vnitra!

d) „Jsem pevně přesvědčen, je to můj osobní názor, že do Evropy práva, bezpečnosti, míru a svobody nepatří takové dekrety,“ prohlásil dnes (Sjezd SL v Augsburgu) za silného potlesku stovek přítomných státní tajemník německého ministerstva vnitra Stephan Mayer (CSU). Vyjádřil také přesvědčení, že dekrety, na jejichž základě byli sudetští Němci v Československu po druhé světové válce zbaveni občanství i majetku, odporují mezinárodnímu právu.“

(<http://www.obcansky-tydenik.cz/zrada-naroda-nachystana.../>)

e) V roce 2006 v Norimberku se konal sjezd „sudetoněmeckého landsmanšaftu“ pod heslem - „Vyhnání je genocida - právu na vlast patří budoucnost!“ To byl již B. Posselt v čele SL.

- Z protičeských útoků můžeme vinit nejen „sudetoněmecký landsmanšaft“ německý, ale také i rakouský. Mottem na Dni vlasti, který se konal 13. září v r. 2015 v Klosterneuburg, Babenbergerhalle, Rakousko, byla slova: „Před 100 lety genocida Arménů - před 70 lety sudetských Němců“.

- Generace dědiců sudetských Němců má více než jednu vlast/domov a pracuje s velkým potěšením na tom, aby byly respektovány všechny její domovy, historické a vytvořené. Sudetenpost, 9.6. 2016, str. 5

- „Vyhnání nebylo vedlejší škodou Druhé světové války, bylo chladně plánovaným válečným zločinem.“ (Z projevu B. Posselta na sjezdu SL, Augsburg, květen 2015)

- „Nebyla to žádná spontánní pomsta, byla to chladnokrevně plánovaná etnická čistka,“ řekl Bernd Posselt o poválečném vyhnání sudetských Němců z Československa. Drsné pojmenování odůvodnil ročním i delším časovým odstupem od konce války, s nímž Československo Němce vyhánělo. Podle Posselta to jasně svědčí o tom, že nešlo o akt pomsty pod vlivem rozjitřených emocí, ale právě o zmíněnou „čistku“. (<https://www.forum24.cz/bernd-posselt-odsun-byla.../>)

f) „A Evropa potřebuje silný střed. Tímto silným středem jsme my v jižním Německu a na území bývalé dunajské monarchie, která byla malou Evropou, rozvrácenou před 100 lety pařížskými smlouvami. Toto společenství oživit moderní a demokratickou formou doby a učinit ji srdcem silné Evropy, je úkolem pro bavorskou a českou politiku i v neposlední řadě i pro sudetoněmeckou národnostní skupinu jako přirozený spojovací článek. (Z projevu B. Posselta, na 70. sjezdu v Řeznu, 8. červen 2019)

g) „Včera jsem řekl spolkovému ministru vnitra, že doufáme v brzkou aktivní angažovanost spolkové vlády v těchto otázkách tak, jak již činí Bavorsko. Říkám jasně: musíme se snažit, aby občané ČR – takových bude stále přibývat -, kteří se angažují pro takovou společnou kulturu, dostali nutnou podporu. D. Herman spolu s našim bývalým ministrem kultury, L. Spaniem, dovedli nás na cestu vedoucí k bavorsko-české kulturní dohodě, v jejímž centru stálo mnoho sudetoněmeckých záležitostí. To nesmí nyní zahynout! Tyto úmluvy musí pokračovat! K tomu patří i to, že četní partneři, které jsme našli a nacházíme v českých kulturních institucích, se nesmí stát obětí proměn, kdy by mohli být posláni jeden nebo druhý z netransparentních důvodů do pustiny. Ti, kteří s námi pracují na společné kultuře v tomto velkém politickém dílu, zasluhují podporu politiky.... Jsme rozhodnutí aktivně spolupracovat naši bavorskou a českou vlast.“ (Z projevu B. Posselta, na 70.sjezdu SL v Řeznu, 9. červen 2019)

h) Co na to vše a další řekl pan Podivínský, velvyslanec ČR v Berlíně, na 70 sjezdu SL v Řeznu? Prohlásil: „....„Vážený pane premiére Södere, vážený pane Posselte, vážené dámy a pánové, krajané, milí sousedé a přátelé.

... Díky Bohu uměli tito moudří, světa zkušení, otevření a kooperativní lidé přesvědčit o této své správné cestě i ostatní a také je vzít s sebou na tuto cestu. Za všechny takové si zde dovolím jmenovitě uvést bývalého bavorského premiéra Horsta Seehofera a bývalého českého premiéra Petra Nečase, kteří učinili s odvahou a odpovědností ty veřejně nejviditelnější kroky, stejně tak jako dnešní premiéry Marcuse Södera a Andreje Babiše, kteří jsou připraveni tento trend vzájemného porozumění a sbližování dále rozvíjet...Podle mého pevného přesvědčení je zde udělaný společný výkon jednoznačným příkladem pro Evropu dneška a především pro společnou evropskou budoucnost! ...V tomto do budoucna orientovaném smyslu ještě jednou děkuji za pozvání a možnost sdělit vám toto první oficiální dobré poselství českého velvyslance, jsem skálopevného přesvědčení, že je před námi dobrá budoucnost, na kterou se těším. Děkuji.(ps, mzv.cz, Prvnizpravy.cz, foto: ps)

ch) Na projev pana velvyslance T. Podivínského reagoval B. Posselt zejména těmito slovy: „....milý Tomáši. To, co jsi dnes řekl, nebylo jen slovo přítele – velvyslanec vyslovil oficiální poselství českého státu. Děkuje Ti za to! Vidíme, že jsme šli opravdu přímou cestou.“

i) Citujeme z článku „Konečně už to řekli nahlas“, jehož autorem je V. Klaus

V Evropské unii se často mluví jen v náznacích a jasná slova – záměrně – chybí. Občas se ale někdo přerekne.

Minulý týden vystoupil v Berlíně, v Institutu pro evropskou politiku, německý Staatsminister (náměstek) ministra zahraničí pro Evropu, Michael Roth... V projevu nám bylo sděleno, že „klasický princip nevměšování se do vnitřních záležitostí jiných zemí v EU výslovně neplatí“! Že toto vměšování se už dávno velmi intenzivně probíhá, víme, ale že se to takto jednoznačně a jednoduše řekne, je pozoruhodné. My, kteří známe Lisabonskou smlouvu, to víme. Drtivá většina (99 %) lidí v Evropě ji ale nezná.

V části textu, která se jmenuje „Je třeba nově definovat roli Německa v Evropě“, se zcela bezostyšně říká, že „jako největšímu členskému státu EU náleží Německu vůdčí role“. A ještě se skromně dodává „i jestli si to přejeme nebo nepřejeme. Tuto úlohu musíme přijmout“. Nevím, jestli Německu někdo tuto roli nabízí. Václav Klaus, 8. 6. 2016, www.klaus.cz/clanky

Teprve poté po několika měsících vystoupil B. Posselt se svou tezí, že Evropa by měla převzít patřičnou vedoucí roli ve světě. Jak to do sebe hezky zapadá. Nejdříve Německo ústy jistě autoritativního činitele prohlásí, že mu, jako nejsilnějšímu státu EU, náleží vůdčí role v Evropě, a pak po několika měsících B. Posselt začne nezastřeně šilhat po vedoucí roli Evropy ve světě. (Evropa by měla převzít

vůdčí roli ve světě, myslí si Bernd Posselt, @PolakPavel @Radiozurnal1
http://www.rozhlas.cz/radiozurnal/dvacetminut/_zprava/1676878)

Neměli bychom zapomínat na to, že pan B. Posselt je nejen vůdcem SL, ale také německé „Panevropy“.

Nemůžeme dále citovat slova různých činitelů SL, kteří v době po uzavření ČND nás vinili z válečných, genocidních zločinů a zločinů proti lidskosti. Nejednou mluvili o tom, že nám padlo za oběť více než 200 tisíc Němců, z nichž jsme zřejmě většinu vyvraždili. Dříve než jsme německé obyvatelstvo vyhnali, jsme je okradli o majetek. Z republiky tito „přátelé“ dělají místo činu krvavých čistek. Divíme se, jak je možné bez jakékoliv oficiální reakce přecházet přes tvrzení panů landsmanů, že jsou druhým národem v českých zemích, kde se nalézá jejich původní vlast. Velkomyslně se vzdali náhrad za škodu, která jim vznikla vyháním z vlasti. Nyní si podržují již jen právo na původní vlast. Z hlediska mezinárodního práva pro tato tvrzení není žádné opodstatnění. Uvedená práva si sami nadělili a nyní se snaží nás i další přesvědčit o svých nezczizitelných právech. Postrádáme jasnou a tvrdou oficiální reakci na tato a podobná tvrzení

Z uvedeného i dalšího vyplývá jednoznačně, že Vaše výše uvedené tvrzení: „...obě strany dohodly, že křivdy spáchané v minulosti na obou stranách náleží minulosti, a že nebudou zatěžovat své vztahy politickými ani právními otázkami společné minulosti. Ačkoliv se jedná spíše o politický dokument, než o právně závazný dokument, obě strany v jeho duchu důsledně postupují“, je v příkrém rozporu s realitou. Důkazů jsme snesli více než dost.

Německá strana, dokonce i někteří němečtí ústavní činitelé, tedy nejen „sudetoněmecký landsmanšaft“, zatěžují česko-„sudeto“ německé vztahy způsobem, který je dále neúnosný. V současnosti začíná s velkou silou hrubý protičeský útok, k němuž se připojila i EU, její některé orgány a instituce, jehož cílem je zrušení dekretů prezidenta republiky. O reparacích však agresivní strany nemluví, spíše požadavky na ně umlčují. Ptáme se, zda se promlčíme, jak jsme dosud činili, i k zneplatnění dekretů prezidenta republiky?

Čekáme od ústavních orgánů ČR, že budou plnit své ústavní povinnosti. Odmítnou se vší rozhodností útoky na dekrety.

Ale opět k věci Zastáváme stanovisko, že německá strana již dlouhodobě silně porušuje ČND, která v důsledku tohoto počínání, jak jsme přesvědčeni, stává se pro nás právně nezávaznou.

Nic nám nebrání v tom, abychom žádali po SRN, aby splnila své reparační povinnosti. Naše jednání, jehož cílem je naplnění dlouhodobě porušovaného práva, nemůže vést, jak tvrdíte, vážený pane předsedo vlády, k výraznému narušení klimatu vzájemné důvěry v Evropě. Je-li SRN a rovněž tak i EU skutečně právními subjekty, můžeme předpokládat, že nás v úsilí obnovit panství práva podpoří. Jsme optimisty i pokud jde o vymahatelnost našeho práva na reparace z téhož důvodu. Jedinou překážku, kterou vidíme, byla a zřejmě i je nestatečnost některých našich ústavních činitelů. Udělejte konečně rozhodující krok a diplomatickou cestou požádejte Německo o zahájení dvoustranných jednání o zaplacení reparací. Jsem přesvědčeni, že je to Vaše povinnost, pane předsedo vlády, zvláště pak v současné coronavirové době, kdy náš stát se nebyvalou měrou zadlužuje. Bude vzrůstat proto i chudoba a nedostatek základních životních potřeb stále většího počtu našich spoluobčanů. Reparace, které nám SRN je povinna zaplatit, pomohou plně oddlužit náš stát a umožní mu stovky miliard investovat do všech potřebných oblastí, včetně sociální.

III.

Pane předsedo vlády, máte tedy možnost si vybrat mezi tzv. politickou korektností, jíž můžeme jinak označit jako bájnou lhavost, a nechat značnou část našich občanů v bídě, nebo být sám sebou. V těžkých dobách, kdy na Vás útočili nepřátelé ze všech stran s cílem odstranit Vás z funkcí, které jste tehdy zastával, jste se vyjadřoval asi v tom smyslu, že neustoupíte a budete dále zápasit. Splnil jste své slovo. Mnozí z nás byli s Vámi. Vyhrál jste.

Dnes hodláte hodit ručník do ringu, aniž byste do něho vstoupil a pokusil se obstát? Tomu nemůžeme uvěřit! Žádáme Vás, abyste splnil své ústavní povinnosti a republiku, její občany hájil. V současnosti mezi nejvyšší vlastenecké zájmy patří získat na Německu reparace, nikoliv nečinností i prohrát rozhořující se zápas o dekrety prezidenta republiky. **Ve hře o dekrety však nejde pouze o majetek. Prof. dr. V. Pavlíček, CSc. výslovně uvádí: „Odsoudit nebo odmítnout dekrety by znamenalo postavit se na stanovisko legality a legitimacy nacistického a protektorátního řádu, který byl dekrety prohlášen za nicotný a uznat, že odpor proti Německu byl nelegální a trestný. Něco takového by bylo v demokratické Evropě nemyslitelné...” (c.d. str. 27).** A pokud by k tomu došlo, pak bychom již nemohli považovat Evropu za demokratickou. Co by nás postihlo, pan profesor V. Pavlíček přesně říká a tak nás varuje před takovou pro nás těžko představitelnou budoucností.

Vážený pane předsedo vlády, nezapomeňte na to, že **naši předkové**, někteří z nás k nim patříme, svým protiněmeckým bojem, svým obrovským utrpením, trvajícím dlouhých šest let, proléváním své krve i obětováním svých životů, bylo jich na 360 tisíc, přispěli k obnovení naší republiky, Němci sice vykradené, zbídačené a poničené, ale přesto svobodné, **byli a jsou skutečnými adresáti i příjemci, ať živí, či mrtví, reparací**. Naše generace v těžkých životních podmínkách budovaly desetiletí republiku. I my proto na ně máme právo. **My na reparacích dokonce trváme**. My o nich můžeme rozhodovat. A my si přejeme, i jménem těch mrtvých, aby SRN nám v plném rozsahu reparace zaplatila. Pane předsedo vlády, slyšte náš hlas a neopomíjejte ho!

AUTOR: Dr. O. Tuleškov

[ZDROJ](#)